28 Ocak 1976

Milliyet

ÇOCUK

7'den 70'e bütün çocukların dergisi

Cilt-11/Sayı-173/Fiyatı 300 Kuruş

Pembe Panter'in en güzel maceraları

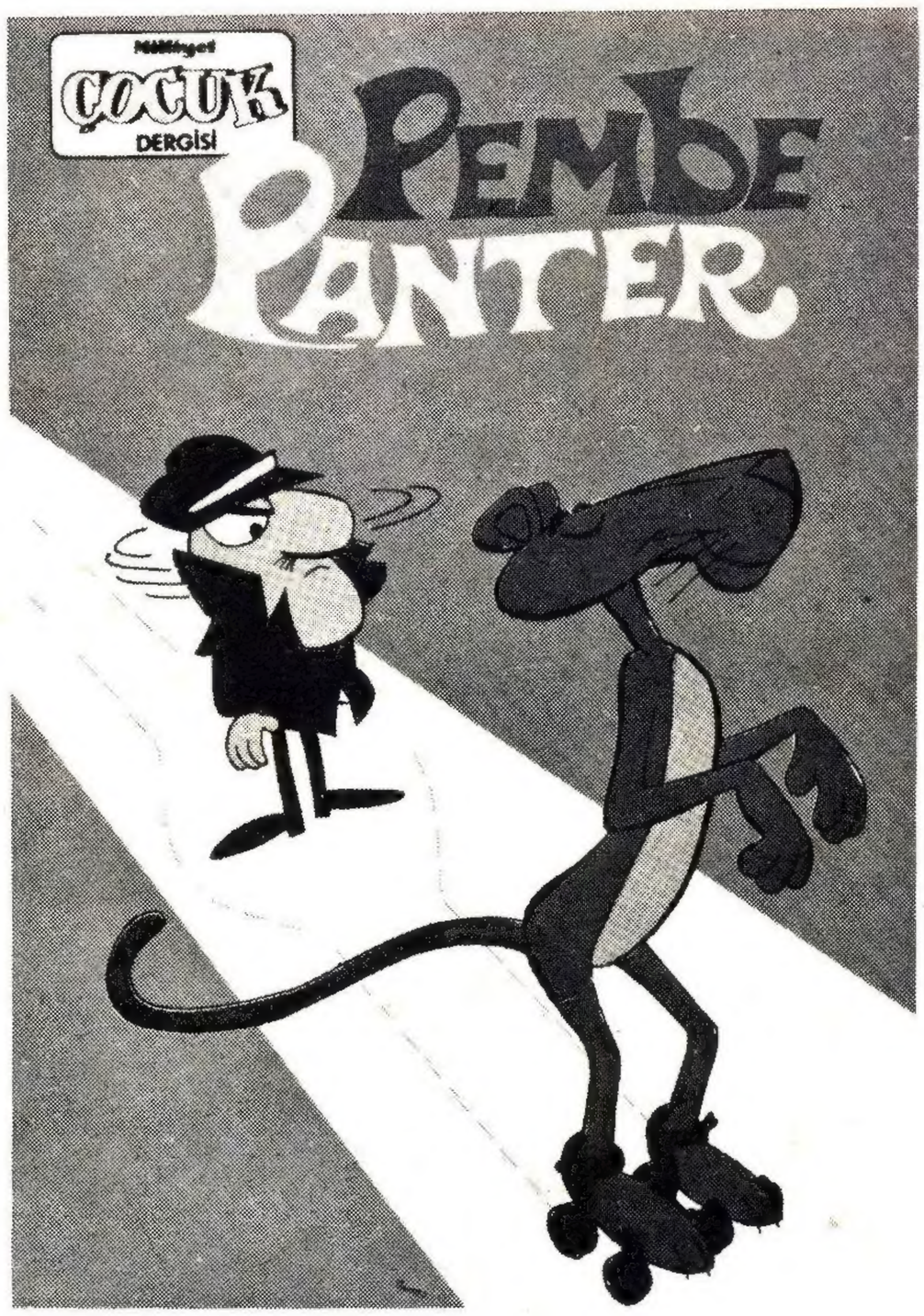

Milliyet ÇOCUK DERGİSİ

PEMBE PANTER CİLTİ ÇIKTI

Renkli - ofset baskı - 120 sayfa

FİYATI 10 LİRA GENEL DAĞITIM: Milliyet Dağıtım

Türk Ocağı Cad. Basın Sarayı Kat. I Cağaloğlu-İstanbul

Milliyet ÇOCUK dergisi Sahibi / Milliyet Gazetecilik A. Ş. adına: ERCÜMENT KARACAN
Genel Yayın ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü/ ABDİ İPEKÇİ
Yönetmen/CEMAL HOŞGÖR

Adres: Nuruosmaniye Caddesi. 65/67 Cağaloğlu-İstanbul
Telefon: 22 44 10 Dizgi-Baskı: Milliyet Ofset Tesisleri

ABONE: Yıllık 150 TL. (Uçak postası 173 TL.) Altı aylık 75 TL. (Uçak postası 86.50 TL.) Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir. İLAN FİYATLARI: Arka kapak ve tam sayfa renkli 3.000 TL.

4 Şubat
çarşamba günü

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ

büyük yeniliklerle
çıkıyor

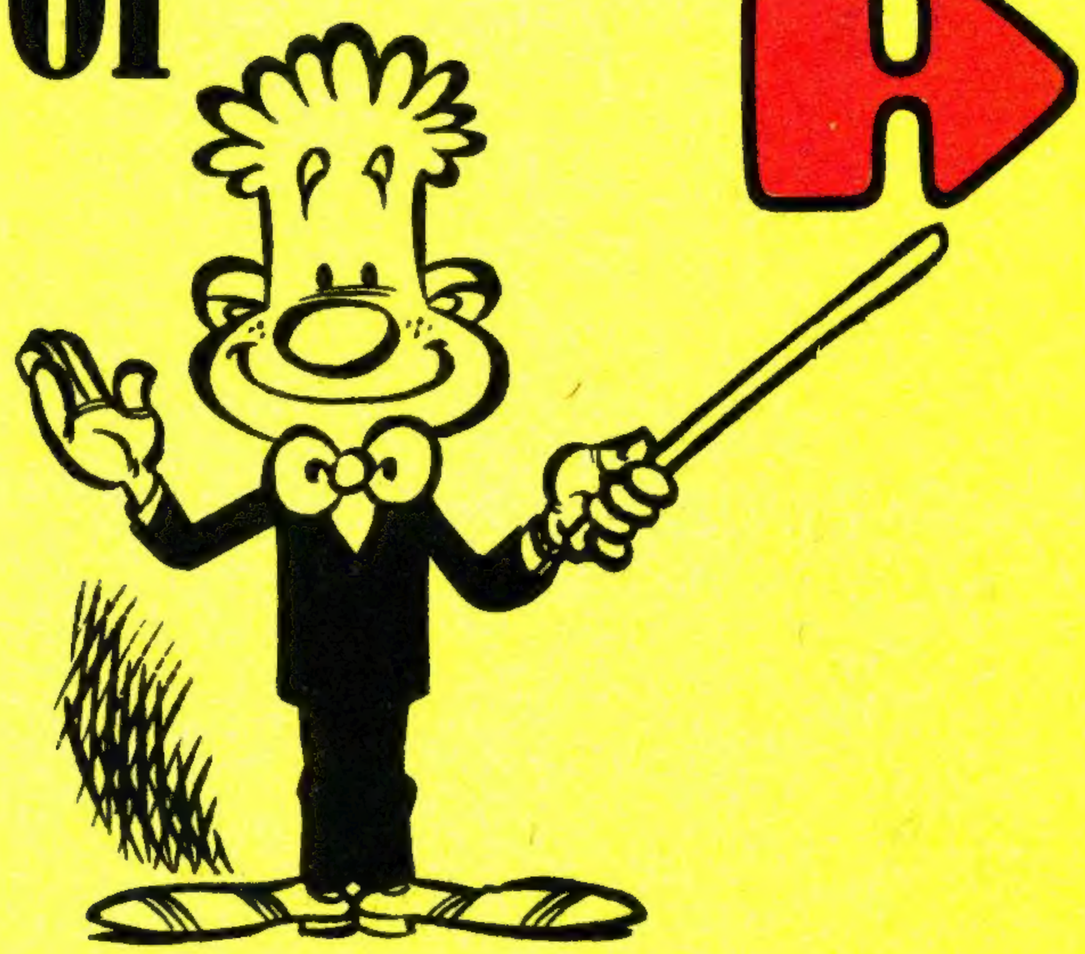

çok seveceksiniz...

Size, sizin için yepyeni bir dergi hazırlıyoruz. İçi en güzel resimli romanlarla, ilginç genel kültür konularıyla dolup taşan bir dergi. çok seveceksiniz, inanın bize...

ve armağanlar...

yeniliklerle dolu derginizde yeni yarışmalar ... yeni armağanlar bulacaksınız. Yooo, şimdiden çok şaşırmayın. Yeni derginizi alınca şaşıracak , heyecanlanacaksınız...

ya yarışmalar ...

Şeeeey... size bir sorumuz var. iyi uçurtma yapar mısınız? ya uçak ... güzel resim? biliyoruz, siz şiir de yazıyorsunuz. oooh, az daha unutuyorduk, olimpiyata katılmaya herhalde sevinirsiniz!

unutmayın 4 Şubat

Milliyet ÇOCUK DERGİSİ

Türkiye'nin en büyük, en modern ofset tesisinde sizler için hazırlanıyor

EN GÜZEL
RESİMLİ
ROMANLARI
TAM MACERA
OLARAK
YAYINLIYORUZ

DÜNYANIN
EN ÜNLÜ
FOTOĞRAFÇILARI
FOTO
ROPÖRTAJLAR
HAZIRLADI

DEV ARMAĞANLI BULMACALARLA HEM EĞLENECEK, HEM KAZANACAKSINIZ

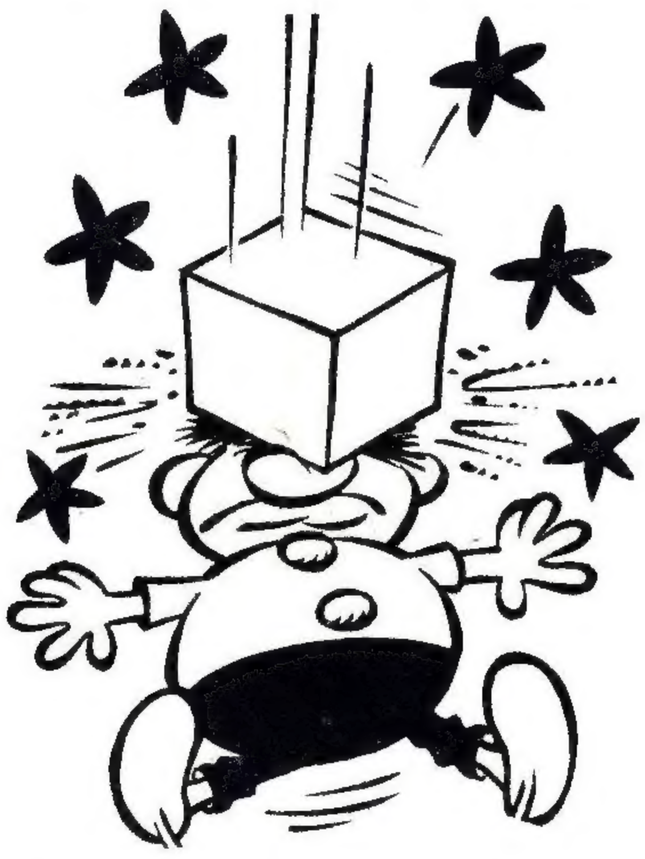

İŞTE YENİ DERGİNİZ

48 sayfa tamamen renkli

VE YİNE 3 LİRA

Unutmayın

gazetecinize bugünden ısmarlayın.

Milliyet

ÇOCUK

DERGİSİ

4 Şubat **çarşamba** günü

yeniliklerle çıkacak...

OYUN POSTERLERİ, KUŞLAR, ÇİÇEKLER, HAYVANLAR, ARAÇLAR, BAYRAKLAR, PUL POSTERLERİ SİZİN OLACAK

Arkadaşlarınıza da haber

NE BEKLİYORSUN SERSEM?! ATEŞ ETSENE!

PAN!

PAN!

HAYIR!.. ARTIK KANUNSUZ İŞLER YAPMAMALIYIZ!.. KANUNSUZ İŞLER BENİ HASTA EDİYOR!.. BU YÜZDEN İŞTAHIMI KAYBETTİM...

DÖĞÜŞMEK İSTEMİYORSAN AMBARA GİR VE BEKLE! SENİNLE SONRA MEŞGUL OLURUM...

FAKAT JOE!..

PAN!

DYNAMITE

DYNAMITE

BENİ DİNLEYİN... FAKAT BENİ DİNLEYİN DİYORUM...

PAN! PAN!

PAN!

PAN!

BENİ DİNLESENİZE BEE!..

PAN! PAN! PAN!

WHAMM!

BANKA

BİRİSİ KAPIYI MI ÇALDI?!

İNŞALLAH FAZLA BOZULMAMIŞLARDIR!..

YOK CANIM MERAKLANMAYIN.. ONLARIN DERİLERİ KALINDIR!

HEY, RED KİD!.. İKİ TANE DE BURADA VAR!..

NE YAPIYORUM BEN BURADA?!..

BENİM BURADA BİR KLİTİM OLACAKTI!..

BU ADAMDA TAM BİR HIRSIZI TİPİ VAR!..

?

ÇABUK, BİR KOVA SU!..

GRAOORR!..

GIRRRR!..

EH, HERŞEY YOLUNA GİRDİ ARTIK!..

AHH!.. ÖYLE Mİ DERSİNİZ?!..

DOKTORUN TEDAVİSİ BİTİNCE ONLARI CEZAEVİNE GÖTÜREBİLECEĞİM BİR VASITA BULUN BANA...

NE ZAMAN YEMEK YİYORUZ?!

AVAREL, KAPA ÇENENİ!..

ONLARI İYİ GÖZLE RİN TİN TİN...

HMMM?

ŞİMDİ HİÇ TOP OYNAYACAK HALİM YOK!..

NİÇİN HİÇ BENİ ANLAMAZLAR? NEDEN RAHATSIZ EDERLER SANKİ?

GERÇEKTEN DE HERŞEY YOLUNA GİRMİŞTİ...

RED KİD!.. RED KİD!.. RED KİD!..

SAKİN OL JOE!..

JOE SAKİN OL!

ŞİMDİ BİR ŞEYLER YİYEBİLİRİM...

PROFESÖR HİMBERGEİST ADALETE TESLİM EDİLMİŞTİ...

KÜÇÜK YAŞTA DAHA OKULDAYKEN ARKADAŞLARIMI SUÇLAMAKTAN ÇOK HOŞLANIRDIM...

?

DENEBİLİR Kİ BABAMIN SERT TUTUMU...

SAYIN SAVCI, HAYATINIZI ANLATACAĞINIZA SANIĞI SORGUYA ÇEKSENİZ...

AZ SONRA...

BİR SENE AĞIR HAPİSE MAHKUM EDİLDİNİZ!.. DAHA SONRA TEDAVİ EDİLMEK ÜZERE MEMLEKETİNİZE GÖNDERİLDİNİZ...

KÜÇÜKKEN ANNEMLER GİDİNCE KARDEŞLERİMİ GÖZ KULAK OLMAM İÇİN BANA BIRAKIRLARDI...

VE DALTON BİRADERLER ÜZERİNE YAPILAN PSİKİATRİK ÇALIŞMALARDA UĞRANAN ACINACAK DERECEDEKİ BÜYÜK BAŞARISIZLIKLAR BİZE, YABANCI KURUMLARIN SARLATAN İCADI SAÇMALIKLAR OLDUĞUNU GÖSTERMİŞTİR...

BEN BÜROMDAYIM.. HİÇ BİR ŞEKİLDE RAHATSIZ EDİLMEK İSTEMİYORUM...

PEKİ PROFESÖR!..

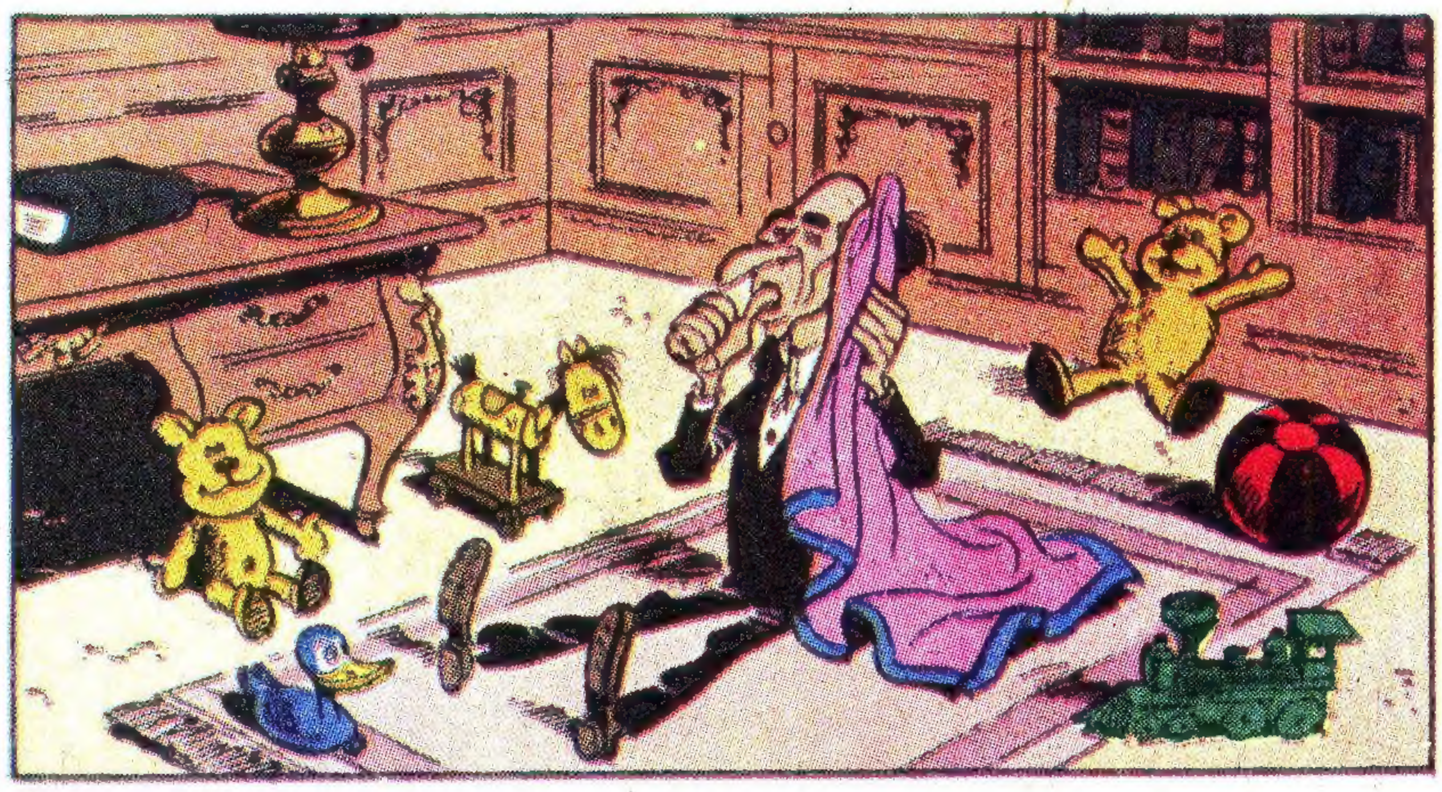

FAKAT PROFESÖR SOMERSET APPLEWATER ÖVÜNMEMELİYDİ... ZİRA PROFESÖR OTTO VON HİMBERGEİST'İN TEORİLERİ YENİ DOĞMAKTA OLANLARIN ZAVALLI HABERCİLERİYDİLER...

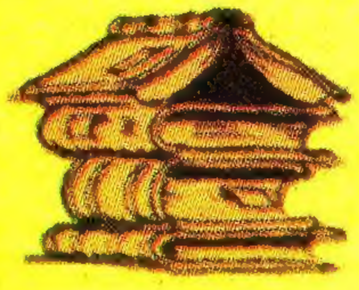

GERÇEKTENDE HİKÂYEMİZİN BİTTİĞİ SIRADA AVUSTURYA'DA, FREİBERGDE...

MADAM FREUD!.. MADAM FREUD!.. ZİGGİ'NİN BANA NE YAPMAYA ÇALIŞTIĞINI BİR BİLSENİZ...

Vahşi hayvanların radyo çağrısı

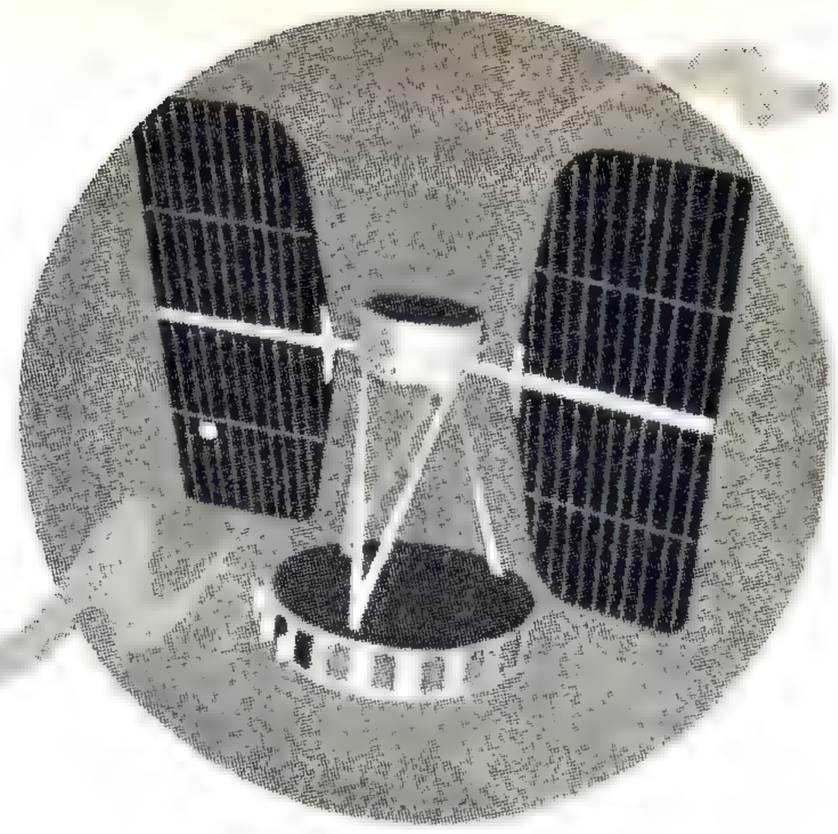

Artık zoologlar, ellerinde film makinaları dürbünler olduğu halde balta girmemiş ormanlarda, çalılar arasında sürünmek zorunda değiller; laboratuvarlarında oturup hayvanların yaptıkları radyo yayınlarını dinleyecekler.

Hayvanları inceleyen bilim adamları yani zoologlar - dan bir gurup Amerikalı, Afrika filleri hakkında bir şeyi öğrenmek istedikleri zaman, Afrika yolculuğuna çıkmadılar. Bunun yerine laboratuvarlarında oturdular ve Dünya'nın çevresini dolaşan bir uydunun yolladığı radyo sinyallerini dinlediler.

Kenya'daki hayvan bekçile - riyle birlikte hazırlanmıştı bu iş. Bekçiler 50 kadar filin gövdesine küçük radyo vericileri ve bazı kayıt yapan aletler yerleşti - receklerdi. Bu aletler fillerin ısı derecesini, kalp vuruşlarını, terleme oranlarını, bir gün içersin de nerede durduklarını ya da nerelere gittiklerini kaydedecekti.

Aletlerin aldığı kayıtlar daha sonra elektrik vuruşlarına dönüşüyor, ardından da radyo sinyallerini oluşturuyorlar. Bu sinyaller de, fillerin sırtına bağlanmış vericiler tarafından yayınlanmaya başlıyorlar.

Fillerin vericilerinden çıkan sinyaller, Nimbus hava uydusundaki bir alıcı tarafından toplanıyorlar. Ordan da Teksas, Houston'daki Amerikan Uzay Merkezi'ne naklediliyorlar.

VAHŞİ AYILARDAN SİNYALLER

Houston'dan alınan sinyaller daha sonra fillerin aletlerindeki orjinal kayıtlar biçimine döndürülüyor ve zoologlara yollanıyor. Bu yolla bilim adamları binlerce kilometre uzaklıkta kendi başlarına vahşi ormanlarda dolaşan hayvanlar hakkında bilgi alıyorlar.

Hemen hemen aynı düzenle, Amerika'da yaşayan çok vahşi, çok güçlü boz ayının da gizli yaşantısı perde perde aralanıyor.

İlk Avrupalı adamlar Amerika'ya ayak bastıkları zaman bu vahşi ayıyı tanımışlardı. Ama zoologlara göre bunların yaşantıları hakkında öğrenilecek çok şey vardı. Bunun bir nedeni de bu ayıların, izlenmesi çok zor olan topraklarda yaşamalarıdır.

Ayrıca da boz ayı çoğunluk -

→

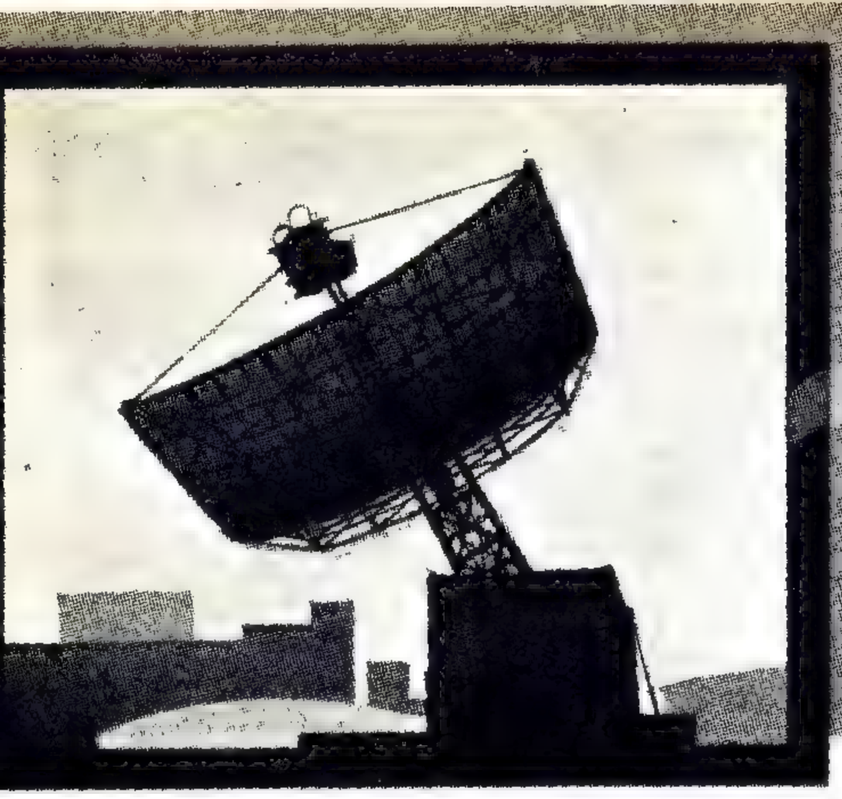

la geceleri dolaşmakta ve birdenbire rahatsız edilirse korkunç vahşi olabilmektedir.

Şimdi ise bilginler boz ayının gizli yaşamı hakkında çok şey öğreniyorlar ve işin hoş yanı bu bilgileri, boz ayının kendisi veriyor.

Amerika'da Wyoming'deki Ulusal Park'da yaşıyan ayılardan birkısmı yakalanmış ve uyuşturulmuştur. İyice uykuya daldıklarında bunların postlarının arasına minik transistörlü radyo vericileri yerleştirilmiş.

Ayıların yaptıkları yayın, bilim adamlarının oturdukları bir merkez istasyonundan rahatça alınmaktadır. Zoologlar buradan, 30 kilometrelik bir çevrede dolaşan yüzlerce ayıyı radyo gözlemi yardımıyla izleyebilirler. Arada kesintiye uğrayan sinyallerin anlamı, ayı ortalıkta dolaşıyor demektir. Sinyaller sürekli gelirse, bu ayının uyuduğunu gösterir. Düzensiz sinyaller, bilim adamlarına ayı vericinin toprağı kazdığını anlatır.

Eğer alışılmamış bir sinyal gelirse, o zaman hemen verici ayının yeri bulunur ve hayvanın başı belâda mı değil mi, araştırmaya gidilir.

Ayı yayınları sonucu ortaya çıkan şaşırtıcı bir gerçek var: Bütün boz ayılar, her yıl, aynı günde kış uykusuna yatıyorlarmış.

Örneğin, çok soğuk bir günde, lapa lapa kar yağarken, ayıların kış uykusuna yatacakları, beklenir. Ama hiç de böyle olmuyor; ve o karın ertesi günü yumuşacık, güzel bir hava geliyor.

Kış başlangıcında bu iş birkaç kez yenileniyor ve ayılar, hâlâ ortalıkta dolaştıklarını belirleyen sinyaller yolluyorlar.. Derken gerçekten çok soğuk bir gün geliyor, dondurucu rüzgâr lar, kar başlıyor. Bu olayın ardından ayılar artık kış uykusuna yattıklarını belirleyen sinyaller çıkarıyorlar. Kış uykusuna yatış herzaman öyle bir günde başlıyor ki, mutlaka o günün ertesi günü korkunç bir yar yağıyor. Bu kar ayıların pençe izlerini bütünüyle örtüyor, böylece avcıların iz sürmesini engelliyor.

O yöredeki tüm ayıların artık iyi havalar olmayacağını, uykuya daldıkları zaman karın tüm izlerini örteceğini nasıl sezinledikleri bilinemiyor ve bu çözülemeyen bir sır olarak sürüp gidiyor.

TİMSAH VERİCİLER

Avustralya'nın kuzey yörelerinden bir dizi radyo sinyali bilginlere ulaşmaktadır. O yörenin tuzlu su timsahları veri cilerle donatılmıştır, ama bu iş oldukça tehlikeli anlar sonucu başarılmıştır. Kıyıda uyuklamakta olan bir timsaha tüfekle uyuşturucu ilâç sıkmak en kolay yoldur. Ancak timsah bu işten ürküp suya dalabilir ve ilâcın etkisiyle suda uyuyup boğulabilir.

Bu yüzden bilginler tehlikeyi göze alıp, ağ atarak timsahları yakalıyorlar sonra iğneyle uyuşturucu ilâç veriyorlar. Timsah dalınca hemen radyo vericisi hayvana takılıyor. Sonra da timsah ayılana kadar ağ içinde bekletiliyor.

Bugün zoologlar bu timsah vericiler yardımıyla, dev sürüngenlerin yaşantısı, alışkanlıkları, üremeleri hakkında bir sürü değerli bilgi topluyorlar.

Vahşi yaratıkların radyo yayınları öylesine başarılı olmuş ki, bilim adamları şimdi de balinalardan radyo programı yapmalarını istiyorlar. Zıpkınların ucuna takılan verici ve kayıt yapıcı aletler, balinaya saplanacak ve araştırma dizisi başlayacakmış.

BALİNA HABERLERİ

Balina su altındayken, sinyal almak olanaksız olacak, ancak soluk almak için su yüzüne çıktığında, verici, balinanın nerde olduğunu, ne yana yüzdüğünü, genel olarak neler yaptığını iletecek.

Balina yayınlarından elde edilecek bilgiler, balina avcıları tarafından soyları tüketilmek üzere olan bu dev memelileri çoğaltmak, sayılarını arttırmak yönünden yararlı olacak.

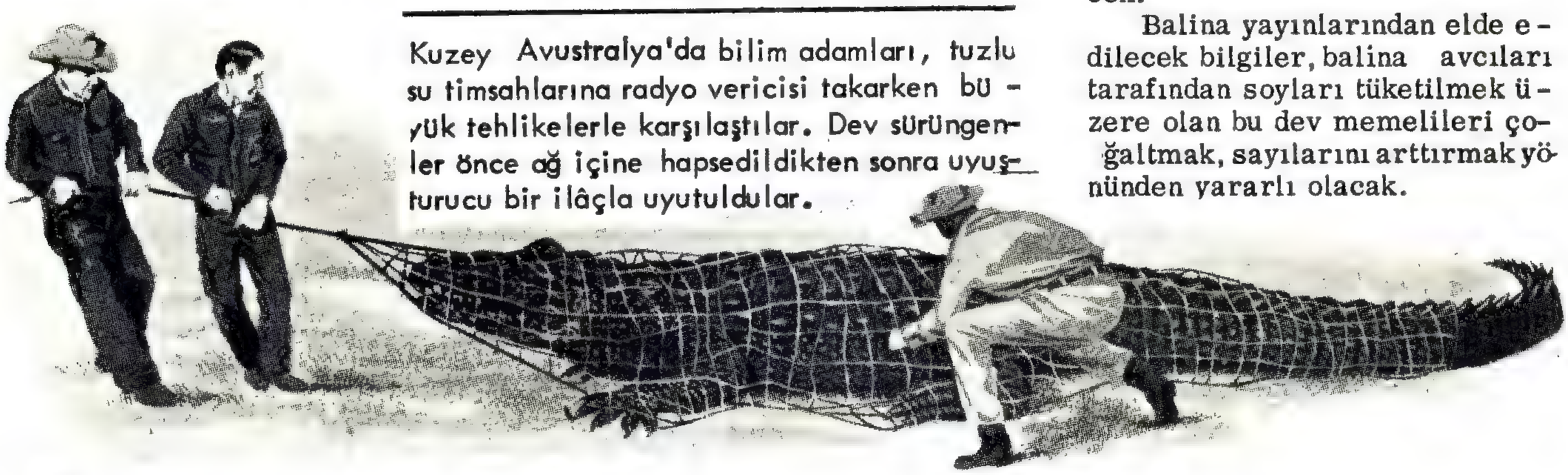

Kuzey Avustralya'da bilim adamları, tuzlu su timsahlarına radyo vericisi takarken büyük tehlikelerle karşılaştılar. Dev sürüngenler önce ağ içine hapsedildikten sonra uyuşturucu bir ilâçla uyutuldular.

ROBINSON KRUZO

Yazan: *Daniel DEFOE*

CUMA BABASINI BULUYOR

Vahşileri kovalayacak ve öldürecektim. Bunun için bir kayığa atladım ve Cuma'ya beni izlemesini emrettim. Orada elleri ve ayakları bağlı olarak yatan başka bir zavallıyı bularak hayret ettim. Hemen bağlarını kestim. Şimdi Cuma da gelmişti, ona adamla konuşmasını söyledim. Fakat onun yüzüne bakınca, insanın gözlerini yaşartacak birşey oldu: Cuma onu öptü, kucakladı, bağırdı, güldü, ağladı ve zıplayıp durdu. Bir çılgın gibi hareket ediyordu. Bana ne olduğunu söyleyemeden önce hayli zaman geçti.

"O babam!" diye söyleyiverdi sonunda ve zavallı adamın bağlanmaktan tutulmuş olan kollarını ve ayak bileklerini oğmaya koyuldu.

İSPANYOL KONUĞUM

Bir zaman için vahşilerin büyük sayıda geri dönebileceklerinden korktum. Fakat artık hiç kayık gelmeyince, yeniden, ana karaya bir yolculuk yapmayı düşünmeye başladım. İspanyol bana, kazaya uğrayan gemisinden, yamyamlar kıyısında vahşilerle barış içinde yaşayan on altı kişi olduklarını anlattı. Pek kötü durumdalar dedi, fakat gemi ya da bir tekne yapacak hiçbir araç olmadığından bütün kurtulma planları umutsuzluk ve acı ile sonuçlanmış.

"Vatandaşlarınız burada olsalardı, bizi Brezilya ya da İspanya kıyısına götürecek kadar büyük bir gemi yapabilirdik" dedim. "Fakat ellerine silâhlar verdiğim zaman onları kötüye kullanacaklarından korkuyorum."

"Hayır" dedi. "Öyle berbat durumdalar ki, kurtulmalarına yardım eden herhangi bir kimseye kötülük yapmayı düşünemezler."

BIR INGILIZ GEMISI

Sekiz gün geçti. Dokuzuncu günün sabahı, Cuma koşarak bana yüksek sesle "Efendi, efendi, geliyorlar!" diye bağırdığında hâlâ derin bir uykudaydım. Dışarı atıldım. Fakat üçgen yelkenli bir kayık görünce şaşkınlığım çok büyük oldu. Kıyıya aşağı yukarı bir buçuk fersah uzaklıkta idi. Hemen, onun ana kara yönünden gelmediğini gördüm

"Yere yat, Cuma" dedim. "Bunlar beklediğimiz kimseler değil. Dost mu düşman mı olduklarını henüz bilmiyoruz." Ben tepeye tırmandım.

Oraya henüz ayak bastığımda, benden iki buçuk fersah kadar uzakta, güney batıda demirlemiş bir İngiliz gemisini gözümle gördüm. Kayık kıyıya yaklaştı.

AYAKLANMA

Saat ikiye doğru, günün sıcaklığı bastırdığından onlara gitmeye karar verdim. Benim kadar ağır bir şekilde silâhlanmış olan Cuma, üç tüfek taşıyarak, arkam sıra geldi. Yapabildiğim kadar yaklaştım. O zaman içlerinden biri beni görmeden önce, onlara yüksek sesle İspanyolca bağırdım: "Nasılsınız, centilmenler?"

İçlerinden biri ağır ağır "O doğrudan doğruya Tanrı tarafından gönderilmiş olmalı" dedi. Çünkü durumumuz bir insanın yardım edemeyeceği kadar kötüdür."

"Tüm yardım Tanrı'dan gelir, bayım" dedim. "Fakat bir yabancının size yardım etmesine engel olabilir misiniz? Yalnız bir uşağım var. Silâhlara ve cephaneye sahibiz. Bize açıkça söyleyiniz, size yararlı olabilir miyiz? Durumunuz nedir?"

Efendim, dedi, ben o geminin süvarisiydim. Adamlarım bana karşı ayaklandılar. Beni ve bu iki adamı -biri 2. kaptan, öbü-

Lütfen sayfayı çeviriniz

rü bir yolcudur - bu ıssız kıyıya çıkardılar.

"Onlar uyuyorlar" dedim. 'Hepsini öldürmek kolaydır. Fakat onları tutsak etmekle yetineceğim."

"Onların içinde pek kötü iki kişi var. Onlar yakalanırlar - sa, kalanlar görevlerine dönebilirler." diye karşılık verdi.

"Güzel", dedim, "Onların işitebilecekleri ve görebilecekle - ri yerden çekilelim, eğer uyanırlarsa, plânımız bozulur."

Böylece benimle, bizi örten ormana dek geri geldiler. Herbirine bir tüfek verdim. Bunun üzerine, herşeyde beni dinlemeye gönülden söz verdiler.

KAZANIYORUZ

"Düşündüğüm en iyi şey, onlar yatarken üzerlerine ateş et - mektir, dedim. İlk atışta ölmeyenler olursa ve teslim olmak is - terlerse, onları sağ bırakabiliriz."

"Onları öldürmemeyi isterdim", dedi kaptan.

"Güzel, o halde" dedim. "Nasıl uygun bulursanız öyle yapı - nız."

Bunun üzerine, iki arkadaşıyla öne geçerek ilerledi. Deniz - cilerden uyanmış olan biri, onlardan yana dönünce öbürlerine bağırdı. Fakat çok geçti.

İki adam ayaklanmanın elebaşılarına o kadar güzel nişan aldı ki, onlardan biri hemen öldü, öbürü ağır şekilde yaralandı. Sıçrayıp kalkarak imdat çağırmaya başladı. Kaptan "Kötülükle - rinizi bağışlaması için daha çok Tanrıya seslenin" dedi. Tüfeğinin dipçiğiyle vurup onu bayılttı, böylece artık sesi çıkmadı.

Bu arada ben de geldim. Gemicilerden öbür üçü, kendisine bağlı kalacağına söz vererek, kaptandan bağışlanmalarını yalvardı. Bunun üzerine kaptan onları öldürmedi. Yalnız bağlatmak zorunda kaldı.

Biraz ötede silâh seslerini duymuş olan, gruptan ayrılmış üç adam geri döndü. Kaptanlarının kontrolü ele almış olduğunu görünce onlar da bağlanmayı kabul ettiler. Böylece zaferimiz tamamlandı.

AYAKLANANLARI ALDATIYORUZ

"Gemide hâlâ yirmi altı isyancı var" dedi kaptan.

"Güzel" dedim, "onlar elbette arkadaşlarına bakmak için kıyıya geleceklerdir. Yapacağımız ilk iş, kayığın altını delmektir, onları getirecek olanı da..."

Gemiden top atıldığını duyunca kayığın dibinde çarçabuk bir delik açtık. Biraz sonra başka bir kayık kıyıya yöneldi. Kaptan:

"Onların arasında üç dürüst arkadaş var. Bu olaya korkudan karıştılar.' dedi.

Kayık gelince, on silâhlı adam kıyıya çıktı. Yaptıkları ilk iş öbür kayıklarına koşmak oldu. Biraz sonra vazgeçerek geri döndüler. Ben de Cuma ile ikinci kaptana koyun öbür yanına gitmelerini ve ellerinden geldiği kadar yüksek sesle onları ormana çağırmalarını emrettim.

ÇABUK ZAFER

Adamlarımı yanıma aldım ve görünmeden koyu geçerek, kayıktaki iki adama baskın yaptım. Birisi bayıldı. Öbürü teslim oldu. Bu arada Cuma ile ikinci kaptan, çağırmaları ve karşılık vermeleriyle, denizcileri ormanın derinliğine çektiler ve orada bıraktılar.

İsyancılar geceleyin geri döndüklerinde, kayıklarını karada ve adamlarını gitmiş buldukları zaman öyle şaşırdılar ki...

Umutsuzluk içinde şuraya buraya koştular.

Kaptana ve Cuma'ya: "Sezdirmeyerek yaklaşınız" dedim. "Belki, ayrılırlar. Öyle yaparlarsa, ateş!"

Bir an sonra iki silâh sesi duydum. Bütün ordumla birlikte geldim. Başgemici öldürülmüş, öbürü ağır bir şekilde yaralanmıştı.

Bir çırpıda, hepsi teslim oldu. Fakat ben ortaya çıkmadım.

AYAKLANMANIN SONU

Ertesi gece, kaptan on tayfası, yolcusu ve ikinci kaptanla gemiyi ele geçirmeye çıktı. Gece yarısına doğru güvertedeydiler. İşlerini o denli iyi yaptılar ki, birkaç dakika geçince, hepsi güvertede güvenlik içindeydi. Herşey biter bitmez, kaptan yedi topun ateşlenmesiyle bir işaret verilmesini emretti.

Bunun üzerine yattım ve bir tüfek patlamasıyla kaptanın "Vali, Vali!" diye bağıran sesini duyuncaya dek derin bir uykuya daldım. O zaman tepeye tırmandım ve orada kaldım. Hayretten düşecek gibi oldum. Gemi kıyıdan yarım milden fazla olmayan bir uzaklıkta tam küçük koyun ağzında demirli duruyordu. Tek kelime söyleyemedim. Fakat o beni kollarına alırken, çabuk davranmak zorunda kaldı, yoksa yere düşmüş olacaktım.

ADAMDAN AYRILIYORUM

Gönlümden bir sevinç seli akarken, gözyaşlarımı tutamadım. O zaman sıra bana geldi, kaptanı kucakladım. "Size, Tanrı'nın beni kurtarmak için gönderdiği bir adam diye bakıyorum" dedim.

Bana yiyecek, şarap ve tütün getirmişti, beni baştan ayağa giydirdi de. Ona herşey için yürekten teşekkür ettim. Ertesi gün Cuma ile gemiye gittim. Yapmış olduğum büyük deri başlığı, şemsiyemi, papağanımı ve kazaya uğramış olan iki gemide bulduğum az miktardaki parayı da aldım.

Böylece, 19 aralık 1686'da, yirmi yedi yıl iki ay ve on dokuz gün kalmış olduğum adadan ayrıldım.

SADIK BİR DOST

İngiltere'ye gelince, bütün dünya için tam bir yabancıydım. Anam ve babam ölmüşlerdi. İki kız kardeşimi ve erkek kardeşlerimden birinin iki çocuğunu buldum. Uzun zaman önce ölmüş olmam nedeniyle miras hakkımın ortadan kalktığını, bana hiç bir şey kalmamış olduğunu öğrendim. Böylece, az bir paraya sahip olarak, Cuma'yı yanıma aldım ve gemiyle Lizbon'a hareket ettim, Brezilya'daki çiftliğim üzerine bir bilgi alıp alamayacağımı anlamak istiyordum.

Lizbon'da eski dostumu, beni ilk kez Afrika kıyısından almış olan kaptanı buldum. Çok yaşlanmıştı ve denize açılmaktan artık vazgeçmişti.

"Çiftliğiniz üzerine çok iyi bir rapor alacağınıza inanıyorum" dedi. Bana herkesin öldüğümü sandığını ve kendisinin benim adıma 470 altın almış olduğunu anlattı.

Malımı yönetene karşı dava açmamda bana yardım etti. Yedi aydan az bir zaman içinde, çiftliğimin gelirlerinden bana olan borçların hepsini aldım: Bu 5.287 altındı. Bundan başka Brezilya'daki malıma da yeniden sahip oldum; bu bana yılda 1.000 İngiliz lirasının üstünde gelir sağlıyordu.

ADAMI TEKRAR GÖRÜYORUM

Ingiltere'ye dönüşümde, ölmüş olan kardeşimin iki oğlunun bakımını üzerime aldım. Onlardan birini iyi bir gemiye koydum ve denize yolladım. Bu delikanlı sonra, yaşlı olduğum halde, öteki yolculuklarında beni de götürdü.

Bu arada evlenmiştim ve üç çocuğum olmuştu. Karım ölünce ve yeğenim bir yolculuktan yurda dönünce, onun gemisinde basit bir tüccar olarak Doğu Hint adalarına gitmeye pek kolayca razı oldum.

Bu yolculukta adamı ziyaret ettim. Orada bulduğum İspanyollar yaşantılarının ve bıraktığım kötü adamların tüm öyküsünü anlattılar.

İngilizlere gelince, onlara: "Kendinizi çiftçiliğe vermek isterseniz, size Brezilya'dan sığır, koyun ve domuz gönderirim" dedim.

Çok geçmeden söylediklerimi gerçekleştirdim.

SON

TATLI CADI

SEMENTA'NIN YEĞENİ JAK, ZİYARETE GELİR...

TAM ÜZERİME GELİYORDU... TÜFEĞİMİ DOĞRULTTUM... **BUM!** ATEŞ!..

BİR SÜRÜ PALAVRA!..

DEV CANAVAR AYAKLARIMIN DİBİNE DÜŞTÜ!.. YİRMİ METRE BOYUNDAYDI...

BUNLARA İNANIR MIYIM SANIYORSUN?!

DEVLERMİŞ!.. **PÖH!...**

BELKİ JAK BİRAZ ABARTIYOR AMA, DERRİN'İN KABALIK YAPMASI GEREKMEZDİ...

YAA!..

GİDİYORUM.. HAKARETE DAYANAMAM!..

GÜLE, GÜLE!.. EŞYALARINA GÖZ KULAK OLURUM...

NE EŞYALARI?!

SEMENTA HEMEN BURNUNU OYNATIR...

AKRABALARIMA KABALIK ETMEYİ GÖSTERİM BEN SANA...

OO, JAK'IN BEŞ KİLOMETRELİK ÇİZMELERİ...

HIII!..

DERRİN ŞAŞIRIR...

VE BUNLARDA AVLADIKLARI...

BİR SAAT SONRA...

SEM BANA BİR OYUN OYNUYOR AMA... BU BAŞLAR GERÇEĞE BENZİYOR!.. BEŞ KİLOMETRELİK ÇİZMELERDE ÖYLE!..

DAHA SONRA...

ÇOK SAÇMA AMA, BİR ADIM ATMAKTAN BİR ŞEY OLMAZ..

BİR ADIM...

HEY!.. BUNLAR ŞAHİCİ!.. HEH, HEE! BU ÇİZMELERLE İSE HİÇ GEÇ KALMAM ARTIK!..

BİR ADIM DAHA...

TUHAF!.. DAHA ÖNCE BÖYLE BİR EV GÖRDÜĞÜMÜ HATIRLAMIYORUM BURALARDA.. İÇERİ BİR BAKSAM...

SEMENTA'NIN ÇİZMELER İÇİN SÖYLEDİKLERİ DOĞRUYMUŞ! GALİBA JAK'IN SÖYLEDİKLERİ DE DOĞRU!

DEVLER İÇİN.... **AHHH!..**

YEMEK İÇİN İNSANLARA BAYILIRIM!..

GALİBA BENİ YEMEK İSTİYOR!

TABAĞIMA GERİ GEL!.. SENDE SOFRA TERBİYESİ YOK MU?!

SUYUM KAYNADI DEMEKTİR!..

BİRAZ BİBER YE!..

UUF!

HAPŞUU!

BİR DAKİKA SONRA...

NE?! NERDE?! KİM?! HEYY! RÜYA GÖRMÜŞÜM... HEP O JAK'IN ANLATTIĞI SAÇMA DEV MASALLARI YÜZÜNDEN!.. SERSEM HERİF!..

DEMEK HÂLÂ DERS ALMADI!.. PEKİ...

DERRİN, KAPI VURULUYOR!

DOSTUM, ÇİZMELERİNİ BİZDE UNUTMUŞSUN.

ARTIK UZUN ZAMAN AKRABALARIMA KABALIK YAPMAKTAN VAZGEÇER!..

ARİSTOKRATLAR ŞERLOK HOLMES'E KARŞI

4

SİZ VE SİZİ KORUYAN İHTİYAR KADIN... CANINIZ CEHENNEME!

AMAN TANRIM! KRALİÇEMİZE YAŞLI CADI DEDİ!

SU ADAMI TESİRSİZ HALE GETİR, BENİM EMEKTAR ARKADAŞIM FRİTZ... LÜTFEN...

EMREDERSİNİZ...

MAGNETİK GÖBEK ALETİM.. ONU SİMDİ SİLAHINDAN EDECEK... HAH! HAH! HAA!

AHHH!

FRZZZ! FRİT! ZAFF!

EYVAH! SİGORTASI ATTI!.. TAM ZAMANIYDI SANKİ!

HAH! HAH! MAHVOLDUNUZ SİZ ARİSTOKRATLAR...

MAHVOLDUNUZ..

CAMDAN..

AH!.. NEYDİ?

CRACK!

NEYSE, TAM ZAMANINDA AÇILDI.

NE DEMİŞ ATALARIMIZ: "SANS ZAMANINDA YETİSİR"

KUSURA BAKMAYIN ESKİ ARKADAŞLARIM...

ALLAH KAHRETSİN CAMI!

O ADAMI KAÇIRMAMALIYIZ...

KESTIRMEDEN GIDIP YOLUNU KESMELİ!..

VOOOOM VRROOOOM...

FAZLA HIZLI GİDERSEN KANUNLARA AYKIRI HAREKET ETMİŞ OLURSUN... BİRAZ DAHA YAKLAŞ O KADAR

ZAVALLILAR, YETİŞEMİYORLAR!. HİÇ BİR ZAMAN DA YETİŞEMEZLER...

ŞİMDİ SEVGİLİ FRİTZ...

MEMNUNİYETLE!..

PLİK...

TLANK

PUMP

EYVAH!. ÖNÜMÜ GÖREMİYORUM!. MÜREKKEP GALİBA!..

NE DERDİ BENİM DEDEM "ALLAH RAHMET EYLESİN!.."

AACH!

ACK!

SCREEEEEEE...

ARTIK DEDESİNİN NE DEDİĞİNİ HİÇ BİR ZAMAN AÇIKLAYAMAYACAK!

SEVGİLİ JEAN... PROFESÖR MORİARTY JUNIOR, SEVGİLİN MİKE'A İYİ BİR HEDİYE OLACAK.. PARDON!. YANİ DETEKTİF ALLEN'E...

SHERLOCK HOLMES'İN KULAKLARI ÇINLASIN...

RUSYA'YA GİDİP İHTİYAR SHERLOCK HOLMES'E MUTLU SONLU HABER VERMEKTEN BAŞKA BİR ŞEY YOKTU...

BÖYLESİNE BÜYÜK BİR DETEKTİFE BU HABERİ VERMEK BENİ BENİ MUTLU EDECEK...

NE İSTİYORSUNUZ YABANCI ?

SİZİ TANIYORUZ... SHERLOCK HOLMES'İ GÖRMEK İSTERİZ..

KİM BU ?.. HİÇ TANIMADIM !..

...?

AMAN TANRIM!..

BOMBOŞ!..

AMA BURADAYDI... BURADA GÖRMÜŞTÜK KENDİSİNİ...

AAAA !.. FORMÜLDE KAYBOLMUŞ... HEM DE HİÇ BİR ZAMAN YAZILMAMIŞ GİBİ...

AÇABA BİR HAYAL MİYDİ ? YOKSA GERÇEKTEN BİZİ ÇAĞIRIP GÖREV VERMİŞ MİYDİ ?..

BELKİ O GÜN MORIARTY JUNIOR TABANCA ÇEKERKEN O'NUN RUHU O CAMI AÇTI VE ÇERÇEVESİYLE İNDİRDİ !..

VOOOSHH!

NE DEMİŞ "ATALARIMIZ GERÇEK İLE HAYALİN ARASINI BULMAK ÇOK GÜÇTÜR,,

ÇOK İLKEL !..

SON

Bütün «gökdelenler» i kızılderililer inşa ediyor!

Kuzeyden-güneye, doğudan-batıya tüm Amerika onlarındı bundan beşyüzyıl kadar önce. Ama sonra topraklarına beyaz adamlar girdi. Ölüm saçan demir çubukları ile. Bunlar Kristof Kolomb'ın, Ameriko Vespuçi'nin torunları idi. Koca-koca direkli, koca-koca yelkenli gemiler ile gelmişlerdi. "Yeni Dünya" adını verdikleri Kızılderili'lerin topraklarına yerleşmek, buralarda yaşamak için. Oysa Kızılderili'lerin kendi topraklarını paylaşmağa niyeti yoktu. Dışarıdan gelen biri ile evini paylaşmak istemeyen herhangi bir insanın duygularını taşıyorlardı. Yıllar boyu bu toprakları kendilerine vatan olarak kabullenmiş dedelerinden kalan geleneklerini buralarda sürdürmüşlerdi. Sonra bu topraklar üzerinde onlar için hazine değerinde olan sürüleri vardı. Onların besin kaynağı olan etinden yararlandıkları, giysilerini yapmak için derisini kullandıkları bizonlardan meydana gelen binlerce sürü idi bunlar. Bunun için topraklarını ne beyaz adamlara verebilir, ne de bir parçasını bile olsa paylaşabilirlerdi. Ancak beyaz adamlar, Kızılderili'ler gibi düşünmüyor bu toprakları ne pahasına olursa olsun ele geçirme kararında olduklarını her fırsatta gösteriyordu. Sonunda başlayan mücadele yüzyıllar boyu sürüyor ve bunu beyaz-adamlar Kızılderili'lerin üzerine ölüm kusan demir çubuklar ile saldırarak kazanıyordu.

MOHAWK'LARIN ÖYKÜSÜ

Böylece Kızılderililer tüm Amerika'ya yayılmışken beyaz adamların baskısı ile ya nesilleri tükeniyor ya da belli yerleşme bölgelerinde içlerine ka-

panıyordu. Böylece yaşamaları zorlaşıyor, beyazların onlara ikinci sınıf insan muamelesi yapması sonucunda da kendilerini kabul ettirmek için olağanüstü çaba harcıyorlardı. Ancak bu çaba, bu uğraş onlara, yedikleri bütün darbelere rağmen ayakta durmasını sağlıyor ve beyazların yapamadığı işleri becererek, sevilmeseler bile beyazlara kendilerini kabul ettiriyorlardı. İşte Mohawk'ların da öyküsü bu kırmızıya çalan kahverengi derili insanların olağanüstü çalışmaları, uğraşları, gururları üzerine kurulu. Bugün New-York'ta yükselen tüm gökdelenleri inşa eden, köprüleri kuran hep Kızılderililerin Mohawk kabilesinin günümüze kadar gelebilmiş temsilcileridir Bu öykü güçlerini bir rastlantı sonucu gösterip bunda yaşama gücü bulan insanların, nesli tükenen hayvanlar gibi beyaz Amerikalılar karşısında eriyen bir insan soyu olan Kızılderililerin bir kolu Mohawk'ların öyküsüdür.

MOHAWK'LAR DÜNYANIN EN CESUR İNSANI

1888 yılında Dominion Bridge Company adlı bir şirket, Kanada'nın Montreal kentinde bir köprü inşa etmek için anlaşma imzalamıştı. Sankt-Lorenz nehri üzerinde inşa edilecek bu köprüde çalışacak işçi bulmak hemen hemen olanaksız gibi idi. Çoğu işçiler bu köprüde çalışmanın tehlikeli olduğunu öne sürerek işe gelmekten kaçıyorlardı. Böylece başlayan ancak bu nedenle yarım kalan köprü inşaatı yüzünden Dominion Bridge Company firması ağır tazminat ödeme tehlikesi ile karşı karşıya bulunuyordu. Bunun üzerine işi üzerine alan sorumlu mühendis inşaat sahasında bir çare bulamamanın karamsarlığı içinde gezinip dururken gördüğü bir olay onun donakalmasına yol açıyordu. Köprünün yapımı için kurulmuş olan iskelenin üstünde 50'ye yakın insan çıkmış, sanki bir balkonda duruyormuş gibi etrafı seyrediyordu. Bunlar Kızılderili ırkından Mohawk'lardı. Bazılarının sırtında çocukları da vardı. Mohawk'ların bu durumuna bir yandan şaşan, bir yandan da sevinen mühendis " Tamam, bunlarda baş dönmesi diye birşey yok, çağırın bunları hemen işe alıyorum".

Ve böylece Mohawk'lar o günden bu yana ne kadar yüksek inşaat, beyazların el atmadığı ne kadar tehlikeli iş varsa hepsinde korkmadan, yılmadan ve de boğaz tokluğuna çalışıyor.

10 DOLAR KARŞILIĞINDA ÖLÜME MEYDAN OKUYORLAR

Mohawk'lar şimdi saatte on dolar karşılığında New-York'ta ve diğer bütün Amerikan kentlerinde en yüksek binaları gökdelenleri inşa ediyorlar. Belki kazandıkları para az olabilir, belki de ağır işçiler arasında aldıkları ücretler komik diye tanımlanabilir, ancak Mohawk'ların geliri Amerika'da yaşayan bütün diğer kızılderililerden daha fazladır. Çünkü Mohawk'lar için kazandıkları paradan çok beyazların kendilerine muhtaç olmaları mutlu edip onlara bu çalışma arzusunu getiriyor.

Mohawk'lar yüzlerce metre yükseklikte saatte 10 dolara (150 TL) mücadele ediyorlar.

Bakın bununla ilgili 29 yaşındaki bir Mohawk şöyle diyor:

"Hayır para herşey değildir. Manhattan'da bir ara işimize beyazlar karışmak istemişlerdi. Ancak zavallıcıklar yalnız bir hafta dayanabildiler. İşin en ilginç yönü ise bizim bir işe yaramadığımızı söyleyip çalışmamıza son veren yöneticilerin birden bizim usta elemanlar olduğumuzu söylerken ağız değiştirmeleri oldu. Beyazların işi terkedip tekrar bizim çalışmamız Mohawk'ların yeni bir zaferi idi. Elimizden bu kadarı geliyor. Beyazlar ile başka türlü mücadele edemiyoruz ki."

Mohawk'lar için ölüm artık bir keder, bir sonsuz ayrılık değil. Onlar için ölüm bir şeref. Ancak doğal olanı değil. Bir gökdelenin inşası sırasında veya bir kulenin tepesinden aşağıya düşmek onların belki de yaşantıları boyunca hayal ettikleri bir son oluyor. Böylece onları yücelten, onlara insan muamelesi yapılmasını sağlayan mesleklerine olan borçlarını öderken, hayatları boyunca sürdürdükleri mutlu yaşantıyı yine mutlu şekilde bitirmeyi arzu ediyorlar.

BAŞARDINIZ MI?! BRAVO YÜZBAŞI!.. HEPSİNİN HESABINI GÖREBİLDİNİZ Mİ?!

ARKADAŞLAR BUNU KONTROL EDİYORLAR ALBAYIM!

ALBAY ESPONTA SİZDEN ÇOK MEMNUN KALACAK PABLO!..

ALO!.. ALO!.. KIRMIZI PUMA'YA SESLENİYORUM...

ALO!.. ALO!.. EVET, DİNLİYORUM... NE DEDİN, NE DEDİN?! KAMYON BOŞ MU?! NASIL?! MAYMUNUN GÖZÜNDE Mİ?! HANGİ MAYMUN BE?! DOĞRU DÜRÜST ANLATSANA SUNU APTAL HERİF!..

HAYIR!.. BİZİ TAKİP ETMEYE CESARET EDEMEZLER... BİRAZDAN ARUMBAYA'LARIN ARAZİSİNE GİRECEĞİMİZİ BİLİYORLAR... ONLARDAN ÖDLERİ KOPAR...

SALDIRIYI DÜZENLEYİP BİZİ KAÇIRAN DİĞER GERİLLALARIM DAHA SONRA BAŞKA BİR YOLU TAKİP EDEREK BİZE KATILACAKLAR... O PABLO'YA GELİNCE, O ALÇAK, O REZİL PABLO...

O SEFİL HERİFİ CANLI CANLI KIRMIZI KARINCALARA PARÇALATTIRACAĞIM...

ONDAN HİÇBİR ZAMAN SÜPHELENMEDİĞİMİ İTİRAF ETMELİYİM...

NE HOŞ BİR GEZİNTİ DEĞİL Mİ KAPTAN?!

HOŞ!.. TAM ÜSTÜNE BASTIN!.. HALBUKİ ŞU ANDA DEĞİRMEN DE RAHAT, RAHAT AYAKLARIMIZI UZATIP SARABIMIZI YUDUMLAYABİLİRDİK...

ZATEN BEN DE SİZE BUNU SORACAKTIM... MADEM BENİ YENİDEN AŞAĞI İNDİRECEKTİNİZ, NİÇİN O PİRAMİDİN TEPESİNE ÇIKARTTINIZ?! BUNUN ÇOK GARİP BİR HAREKET OLDUĞUNU İTİRAF ETMELİSİNİZ KAPTAN...

Mmmm...

ANCAK SİZE GÜCENMEDİĞİMİ SÖYLEMELİYİM... ÇÜNKÜ MANZARA TEK KELİMEYLE HARİKAYDI!..

SURADA... YERDE... TANRIM! İNŞALLAH RÜYA GÖRMÜYORUMDUR!..

ÜSTELİK "LOCH LOMOND"!

TROPİKAL BİR ORMANIN İÇİNDE... İNANILMAZ SEY!..

DURUN!.. İÇMEYİN ONU!..

AMA SADECE TADINA BAKACAKTIM!..

HEP ÖYLE SÖYLERLER!.. SONRA DA ŞİŞEYİ DİKERLER!

İSTE!..

Oh!

HAV!.. HAV!

SONRADAN DA BAŞLARININ AĞRIDIĞINDA YAKINIP DURURLAR!..

BAŞ AĞRISI MI?.. "LOCH LOMOND"-LA MI?.. ASLA!..

BONG

ŞURADAN GELDİ!..

BUNDAN ŞÜPHELENMELİYDİM!..

HAV!.. HAV!..

BAKIN, BİR PARAŞÜT!

ŞU REZİL TAPİOKA'NIN BİR HEDİYESİ DAHA! SÜREKLİ OLARAK PARAŞÜTLE KASA KASA VİSKİ İNDİRİYOR! NİYETİ, HEM ARUMBAYA'LARDAN HEM DE PİKAROS'LARIMDAN KURTULMAK! SONUCU KENDİ GÖZLERİNİZLE GÖRDÜNÜZ... MAYMUNLAR BİLE KÜP GİBİ SARHOŞ OLMUŞLAR!

AYSBERG! TAM ÖNÜMÜZDE!

DEVAMI VAR

EN GÜZEL ARMAĞAN

4 RENKLİ
OFSET
BASKILI
GENEL KÜLTÜR HAZİNESİ

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ

4-5-6-7-8-9.

CİLTLERİ

ÇIKTI!

GENEL DAĞITIM: Milliyet Dağıtım

HER CİLT
364 Sayfa/Lüks kapak/25 lira

AYRICA BİRİKTİRDİKLERİ DERGİLERİ CİLTLETMEK İSTEYEN OKURLARIMIZ aşağıdaki adreslere 5 lira göndererek cilt kapağı temin edebilirler.

- Milliyet Çocuk Dergisi Nuruosmaniye cad. 65/67 Cağaloğlu-İst.
- MİLLİYET DAĞITIM LTD. Sti. Türk Ocağı Cad. Basın Sarayı Kat. I Cağaloğlu-İstanbul

Fatoş® OYUNCAKLARI ile, küçük yüzlerde büyük mutluluklar

Fatoş® OYUNCAKLARI AİLESİNİ TAMAMLADINIZ MI?

Yumuk • Kocaoğlan • Zeliş • Karakaçan • Kont • Zıp-zıp • Hop-hop • Ayşe ve diğerleri...

Topkapı, Maltepe, Fatih Şehitleri Sok. No: 9 İSTANBUL Tel: 24 11 92

has reklam